

דף כב.א

חטאת העוף נעשית למطن, וחטאת בהמה למלון. עולת העוף נעשית למלון, ועולת בהמה למطن. ואם שינה בזה ובזה, פסול: סדר קינין כך הוא, החובה אחד חטאת ואחד עולה. בנדרים ונדרבות, כולם עולות. איזהו נדר, האומר הרי עלי עולה. ואיזו נדרה, האומר הרי זו עולה. מה בין נדרים לנדרות, אלא שהנדרים, מתו או גנבו, חייב באחריותן. נדרות, מתו או גנבו, אין חייב באחריותן:

דף כב.ב

ב חטאת שנתערבה בעולה, ועולה שנתערבה בחטאתי, אפילו אחד בריבוא, ימותו כולם: חטאת שנתערבה בחובה, אין כשר אלא כמנין חטאות שב痴ובה. וכן עולה שנתערבה בחובה, אין כשר אלא כמנין עולות שב痴ובה. בין שחובה מרובה ונדרה מועטת, בין שהנדרה מרובה וחובה מועטת, בין שתיהן שוות: ג בד"א, בחובה ובנדרכה. אבל בחובה שנתערבה זו בזו, אחת לזו ואחת לזו, שתיים לזו, ושלש לזו ושלש לזו, מחיצה כשר וממחיצה פסול. אחת לזו ושתיים לזו, שלש לזו, ועשר לזו, ומאה לזו, המועט כשר, בין שם אחד, ובין שני שמות, בין מאשה אחת, ובין שתי נשים: ד כיצד שם אחד, לידה ולידה, זיבחה זיבחה, שם אחד. שני שמות, לידה זיבחה. כיצד שתי נשים, על זו לידה ועל זו זיבחה. ר' יוסי אומר, שתי נשים שלקוו את קנייהם בעירוב, או שנתנו דמי קנייהם לכחן, לאיזו שירצה כהן יקריב חטאתי, ולאיזו שירצה כהן יקריב עולה, בין שם אחד, בין שני שמות: הדרכו עלך חטאת העוף

דף כג.א

קו סתומה שפרח ממנה גוזל לאוויר, או שפרח לבין המתוות, או שמת אחד מהן, יקח זוג לשני. פרח לבין הקريبות, פסול ופוסל אחד כנגדו, שהגוזל הפורה, פסול ופוסל אחד כנגדו: ב כיצד, שתי נשים, לזו שתי קינים ולזו שתי קינים, פרח מזו לזו, פוסל אחד בהליךתו. חזר, פוסל אחד בחזירתו. פרח וחזר, ופרח וחזר, לא הפסיד כלום, שאפילו הנו מעורבות, אין פחות משתים: ג לזו אחת, ולזו שתיים, ולזו ג', ולזו ד', ולזו ה', ולזו ו', ולזו ז', פרח מן הראשונה לשניה, ולשלישית, לרבעית, ולחמישית, ולששית, ולשביעית, ולביעית, וחזר, פוסל אחד בהליךתו ואחד בחזירתו. הראשונה והשניה אין להם כלום, השלישית יש לה ארבע, יש לה אחת, הרביעית יש לה שתיים, החמישית יש לה שלוש, הששית יש לה שתיים, השביעית יש לה חמיש. פרח וחזר, פוסל אחד בהליךתו, ואחד בחזירתו, החמישית והששית אין להם כלום, השביעית יש לה ארבע.

דף כג.ב

ו"א, השביעית לא הפסידה כלום. ואם פרח מן המתוות לכולם, הרי כולם ימותו: ד קו

סתומה וכן מפורשת, פרח מן הסתומה למפורשת, יכח זוג לשני. חזר, או שפרח מן המפורשת ראשון, הרי قولן ימותו: ה חטאת מכאן ועולה מכאן וסתומה במאצע, פרח מן האמצע לצדדין, אחד הילך ואחד הילך, לא הפסיד כלום, אלא יאמר, זה שהלך אצל חטאות, חטאת. וזה שהלך אצל עולות, עולה. חזר לאמצע, האמצעים ימותו, אלו יקרבו חטאות, ואלו יקרבו עולות. חזר או שפרח מן האמצע לצדדין, הרי قولן ימותו: אין מביאין תורין נגד בני יונה, ולא בני יונה נגד תורין. כיצד, האשה שהביאה חטאתה תור, ועולתה בן יונה, תכפול ותביא עולתה תור [עלולתה תור] וחטאתה בן יונה, תכפול ותביא עולתה בן יונה. בן עזאי אומר, הולכי אחר הראשון. האשה שהביאה חטאתה ומתה, יבאו יורשין עולתה. עולתה ומתה, לא יבאו יורשין חטאתה: הדרן עלך כן סתומה:^a א במה דברים אמורים, בכהן נמלך, אחית לו ואחת לזו,

דף כד.א

שתיים לזו ושתיים לזו, שלש לזו ושלש לזו, עשה قولן לעלה, מחיצה כשר ומחיצה פסול. قولם למטה, מחיצה כשר ומחיצה פסול. חצים לעלון וחצים למטן, את שלמעלן, מחיצה כשר ומחיצה פסול, ואת שלמטן, מחיצה כשר ומחיצה פסול: ב אחת לזו ושתיים לזו, ושלש לזו, ועשר לזו, ומאה לזו, עשה قولם לעלה, מחיצה כשר ומחיצה פסול. قولן למטה, מחיצה כשר ומחיצה פסול. חציה לעלון וחציה למטן, המרובה כשר. זה הכלל, כל מקום שאתה יכול לחלק את הקנים שלא יהיו משל האשה אחת, בין לעלון בין למطن, מחיצה כשר ומחיצה פסול. וכ"צ שאין אתה יכול לחלק את הקנים עד שהוא משל האשה אחת, בין לעלון בין למطن, המרובה כשר: ג חטאת לזו עולה לזו, עשה قولן לעלון, מחיצה כשר ומחיצה פסול. قولן למטה, מחיצה כשר ומחיצה פסול. חציה לעלון וחציה למطن, שעולה למطن: ד חטאת וחציה למطن, שתיהן פסולות, אני אומר, חטאת קרייבת לעלון ועולה למطن: כ قولן למطن, מחיצה כשר ומחיצה פסול. חציה לעלון וחציה למטן, אין כשר אלא סתומה, והיא מתחלקת בינהן: ה חטאות שנתערבו בחובה, אין כשר אלא מניין חטאות שבחובה.

דף כד.ב

חויה שנים בחתאת, מחיצה כשר ומחיצה פסול. חטאת שנים בחובה, המניין שבחובה כשר. וכן עולה שנתערבה בחובה, אין כשר אלא מניין עולות שבחובה.Choiva שנים בעולה, מחיצה כשר ומחיצה פסול. עולה שנים בחובה, המניין שבחובה כשר: ו האשה שאמרה, הרי עלי קו כשאלד זכר, ילדה זכר, מביאה שתי קנים, אחית לנדרה ואחת לחובתה. נתנתן לכהן, הכהן צריך לעשות ג' פרידין מלמעלן ואחת מלמטן, לא עשה קו, אלא שנים מלמעלן ושתיים מלמטן ולא נמלך, צריכה להביא עוד פרידה אחית וקריבנה מלמעלן, ממיין אחד. משני מניין, תביא שתים, פרשה נדרה, צריכה להביא עוד ג' פרידין, ממיין אחד. משני מניין, תביא ארבע: קבעה נדרה, צריכה להביא עוד חמיש פרידין, ממיין אחד. משני מניין, תביא שש. נתנתן לכהן ואני יודעת מה נתנה, והלך

הכהן ועשה ואין יודע מה עשה, צריכה להביא עוד פרידין ארבע לנדרה, ושתיים לחובתה, וחטאת אחת.

ד' כה.א

בן עזאי אומר, שתי חטאות. אמר רבי יהושע, זהו שאמרו, כשהוא חי קולו אחד, וכשהוא מת קולו שבעה. כיצד קולו שבעה, ב' קרנוו, לשתי חצוצרות. שני שוקיו, לשני חלילים. עורו לתוף, מעיו לנבלים, בני מעיו לכנורות. ויש אומרים, אף צמרו לעשوت תכלת. ר"ש בן עקשייא אומר, זקני עם הארץ, כל זמן שהם מזקינים, דעתן מיטרפת עליהם, שנאמר (איוב יב), מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יכח. אבל זקני תורה אין כן, אלא כל זמן שהם מזקינים, דעתם מתישבת עליהם, שנאמר (שם), ביששים חכמה ואורך ימים תבונה: הדרכן עלך במה דברים וסיליקא לה מסכת קנים